

Caulibus erectis, ca. 4 dm altis, crassis, praecipue infra lana arachnoidea detersili plus minus obtectis, supra glabrescentibus, foliosis (foliis caulinis paucis, cito decrescentibus) in parte superiore in *inflorescentiam laxè paniculatam* ca. 10 capitulas gerentem abeuntibus, *rhachi* et *pedunculis crassis* (an semper?) *fistulosis*, pedunculis superioribus capitulum unum, inferiores capitula 2—3 gerentibus, multo longioribus.

Foliis basalibus longe petiolatis, lyrato-runcinatis, ambitu oblongis, apice acutis, sinuato-dentatis, dentibus accrescentibus, sensim in lacinias distantes anguste — vel lineari — oblongas, acuminatas, plerumque inaequaliter argute sinuato-dentatas abeuntibus; foliis supra glaberrimis, subtus ad costam parce floccoso-puberulis. Foliis caulinis 1—2 inferioribus illis basalibus similibus, sed angustioribus et saepe sessilibus, mediis basi laciniis linearibus auctis, superioribus linearibus integerrimis sessilibus, sensim in bracteas minutas subulatas pedunculo brevioribus abeuntibus.

Capitula mediocria, involucre 10—12 mm longo, *foliolis involucri adpresse floccoso-tomentosis*, intus glaberrimis, exterioribus multo brevioribus ac angustioribus, interioribus anguste triangulari-lanceolatis, acutis, fructiferis dorso calloso-incrassatis, albido-carinatis. *Ligulis* luteis, iam emarcidis. *Achenia* 5·5—7 mm longa, atrofusca, ca. 18-costata, apice exacte in brevem rostrum (1—1·5 mm longum) attenuata. Pappus niveus.

Ob rostrum achenii breve species nostra transitum ad sectionem generis *Barckhausia* praebet.

Proxima *C. lacerae* T. n. Appeninarum montium incolae, a qua tamen foliis lyrato-runcinatis, nec runcinatis, foliis caulinis mediis linearibus integris, nec runcinatis, pedunculis crassioribus, fistulosis, acheniis parum longioribus, apice magis attenuatis, breviter rostratis.

M. Škelsen alpium Albaniae borealium (apud Strabo „Bertiscus“ nominatarum), in glareosis calcareis in praeeruptis orientalibus supra rivum Tropoja, alt. 1200 m, una cum *Lunaria Telekiana*, *Micromeria rupestri* detexi Sept. a. 1918.

A *Rhynchostegiella algeriana* (Brid.) Broth.

[*Rh. tenella* (Dicks.) B. E.]

felfedezése Magyarország területén.

Die Entdeckung der *Rhynchostegiella algeriana* auf dem Gebiete der ungarischen Flora.

Irta: }
Von: } Dr. Degen Árpád.

A *Rhynchostegiella algeriana* a Középtenger vidékén elterjedt moha, mely falakon, árnyékos sziklákon, barlangok s sziklaüregek nyílásánál — mindig mésztalajon — finom, bársonyszerű

lepedéket képez. A horvát tengerparton gyakori, különösen a Velebithegység nyugoti lejtőjén, ahol p. o. még Senj (Zengg) városában is a házak falán előfordul; megtaláltuk továbbá Jablanac, Karlobag, Strarigrad (Dalmatia) körül sziklaüregekben; a legdélibb Velebiten, a Zrmanja völgyében a ritkább *Rh. curviseta* is előfordul.

Középeurópában főképen a mérsékelt, maritim klíma befolyása alatt álló országokban fordul elő, kezdve Anglián és Svédország déli részén, Franciaországon, Németországon át Alsó-Ausztriáig (Mödling, Baden) s Stiriáig.

Hazánkból eddig nem ismeretes. A *H a z s l i n s z k y* művében említett termőhely Dalmáciában fekszik. Nálunk azokhoz a mediterrán növényekhez csatlakozik, amelyek országunk legdélibb szélé mentén az alsó Dunavölgybe behatolnak. (*Acanthus, Ficus, Crassula, Peltaria, Vesicaria, Psilurus, Vulpia Danthonii, Asplenium lepidum, Carpinus orientalis, Celtis, Acer monspessulanum, Galium purpureum, Lagoseris, Crucianella, Asperula taurina, Geranium purpureum, Aethionema, Euphorbia Myrsinites, Convolvulus tenuissimus, Leptodon Smithii, Pterogonium gracile* stb.)

Itt két helyen találtam meg és pedig a Kazánvölgynek u. n. Denevér-barlangjában Orsova mellett 1904. május 10.-én, ahol a barlang bejárata körüli sziklafalon képezett bársonyszerű lepedéket; a gyepek egy része termékes volt; megtaláltam továbbá Szvinicza és Plavisevicza közt egy mély vizmosásos patak medrében 1911-ben. Az előbbi helyen a délvidéki *Eucladium verticillatum* is előfordul.

*

Rhynchostegiella algeriana wurde vom Verf. am Eingang der Fledermaushöhle im Kazantale bei Orsova im unteren Donautale c. fr. am 10. Mai 1904, sodann i. J. 1911 in tiefen Bachschluchten zwischen Szvinicza und Plavisevicza entdeckt; am erstem Standort fand sich auch *Eucladium verticillatum* vor.

Diese südlichen Moose dringen in Gesellschaft der in ungarischen Texte angeführten übrigen mediterranen Arten in das untere Donautal ein.

Az *Ajuga pyramidalis* L. a Liptói Havasokban. Ueber das Vorkommen der *Ajuga pyramidalis* L. in den Liptauer Karpathen.

Irta : }
Von : } **Hulják János** (Perecesbánya).

Az *Ajuga pyramidalis* L.-t, régi floristáink hazánk flóra-területének több helyéről említik. *W a h l e n b e r g* (Flora Carpathorum principalium 1814, p. 175) hab. in pratis et pascuis praecipue montanis et subalpinis, nec non β in ipsis alpi-
bus mi-

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: [Ungarische Botanische Blätter](#)

Jahr/Year: 1922

Band/Volume: [21](#)

Autor(en)/Author(s): Árpád Degen

Artikel/Article: [A Rhynchostegiella algeriana \(Brid \) Broth. \[Rh. tenella \(Dick s.\) B. E.\] felfedezése Magyarország területén. 22-23](#)